

Pillangógyermek

By

Nikodém András

Valós események alapján.

SZOBA BELSŐ - ESTE

ÁBEL, a 8 éves kisfiú a feje búbjáig fásliba van pólyálva, így fekszik az ágyában. A paplanja a mellkasáig felhúzva, nagy, vastag párnán nyugszik a feje, ami egy kissé fel van dúcolva. Ábel szeme karikás, vörös, a tekintete ide-oda jár, mint aki gyorsan akar megnézni maga körül mindent.

ANYA az ágy szélén ül, egy könyvből mesét olvas, APA a konyhából jön be, kezében egy pohár vízzel. Leteszi a vizet Ábel éjjeliszekrényére, és görnyedt háttal, szó nélkül beleroskad egy távolabbi fotelba.

ANYA

No, fiam, Jánoska! - mondta az öreg király. - Visszahoztad a lányomat ebbe a világba, neked adom hát a kezét és a fele királyságomat. Csaptak is hetedhétországra szóló lakodalmat, és még ma is boldogan élnek, ha meg nem haltak. Itt a vége, fuss el véle!

Anya becsukja a mesekönyvet, és az ölébe fekteti. Ábel szeme még mindig cikázik.

ANYA

Jó volt?

ÁBEL

Jó. Csak...

ANYA

Csak?

ÁBEL

Én is vissza fogok jönni ebbe a világba? Biztos?

ANYA

Igen, kicsi szívem, egészen biztos. És nagyon boldog leszel. Mert amikor visszatérsz, már nem lesz telis-tele a tested vérző hólyagokkal. Nem fogsz minden reggel zokogva ébredni, meg sikítani a fájdalomtól öltözködéskor. Fürdés közben nem nyúzza le a bőröd a szappan meg a törülköző...

(CONTINUED)

ÁBEL

És fogok tudni focizni a többiekkel a suliban?

ANYA

Persze, hogy fogsz! Te rúgod majd a legszebb gólokat, és mindenki téged irigyel majd. Még az Attila meg a Bence is! És még hírből sem fogod ismerni az epidermolízis bullózát.

Ábel tétován elmosolyodik, majd elkomorul.

ÁBEL

De ahhoz nekem is fel kell másznom az égig érő fára, mint Jánoskának?

Anya beharapja az ajkát, és félénken Apára néz. Apát sírógörcs rántja össze, és csak int a fejével, hogy "Ne, ne csináld!" Anya azonban eltökélt.

ANYA

Igen, kincsem. Át kell lépned abba a másik világba, hogy aztán majd visszatérhess. (Odanyúl az éjjeliszekrényen lévő tablettákhoz.) Most vedd be szépen az orvosságodat. Ma kettőt kapsz. Ez a második erőssé tesz, hogy fel tudj mászni az égig érő fa tetejére.

Ábel engedelmesen kitátja a száját, Anya a nyelvére helyezi a tablettákat, majd óvatosan a párna alá nyúlva felemeli Ábel fejét. A vizet a szájához tartja, Ábel felszisszen, de belekortyol; a tabletták lecsúsznak. Anya finoman visszengedi a gyerek fejét.

ÁBEL

De nem fog fájni?

ANYA

Nem. Olyan lesz, mint amikor kinyitasz egy lengőajtót, és csacsi módon megállsz a küszöbön. A visszacsapódó ajtó fenéken billent, és belök, de nem okoz fájdalmat. Ilyen lesz: Óh! Jaj!

Ábel boldogan felnevet.

ÁBEL

És kik lesznek bent? Te ott leszel?

ANYA

Igen, én mindig melletted leszek.
Meg ott lesznek az angyalok, akik
nagyon szeretnek téged, és alig
várják, hogy újra köztük legyél. És
lesz ott még valaki, akinek a
végtelen szeretete elhomályosítja
az angyalokét is.

ÁBEL

A tiédet is?

ANYA

Nem, az enyémet nem. Én mindennél
jobban szeretlek.

ÁBEL

Én is. Fogd a kezem! Félek.

Anya gyengéden megfogja a kisfiú kezét, hogy ne okozzon
fájdalmat neki. Végigfut az egész testén a hangtalan
zokogás.

ANYA

Ne félj! Nem szabad félni,
kicsikém, veled leszek, és vigyázok
rád. Nem kell félni.

ÁBEL

Oké.

Ábel szeme lassan lecsukódik, a kisfiú elalszik. Anya
meredten nézi, Apa a tenyerébe temeti az arcát, a térdén
könyököl, a vállait zokogás rázza.

Hosszú másodpercek telnek el csendben, majd Ábel keze
megrándul az anyjában, görcsösen összeszorítja, majd
lassan, ernyedten szétnyílnak az ujjacskái.

Anya feláll, és némán nézi Ábel átszellemült, mosolygó
arcát. Majd Apához megy, és beleül az ölébe. Átöleli a
nyakát. Apa kétségbeesetten néz rá.

ANYA

Csók közben, akkor édes lesz.

APA

Ne... Kérlek... Kapunk 5-8 évet,
utána még lehet életünk...

(CONTINUED)

ANYA
Nem lehet, higgy nekem.

APA
Dehogynem! Visszatérhetne úgy, hogy
te szüld meg újra!

ANYA
(rázza a fejét)
Ott kell lennem vele.

APA
Én ezt nem teszem meg...

ANYA
Muszáj. Mellette kell lennem.

APA
Akkor tedd meg te.

ANYA
Azt nem lehet, drágám, mondtam már.
AZ öngyilkosokat azonnal
visszafordítják. Neked kell.

Anya közben gyengéden és bátorítólag többször megcsókolja Apát, de az ő szeméből is patakokban folyik a könny. Az egyik csók közben Apa hirtelen a háta mögé nyúl, gyors mozdulattal előkap egy pisztolyt, Anya fejéhez tartja, és azonnal el is süssi. Lövés dörren, fekete kép.

Csend.

A kép még mindig fekete. A csendbe egy újabb, távoli lövés dörrenése hasít bele. A messzeségben egy apró fényfolt jelenik meg, és egyre dagad.

ÁBEL
(hangja)
Anya!

ANYA
(hangja)
Tessék, kicsim.

ÁBEL
(hangja)
Semmi. Csak tudni akartam, itt vagy-e.

ANYA
(hangja)
Persze, hogy itt vagyok. És
képzeld, Apa is itt van.

(CONTINUED)

CONTINUED:

5.

ÁBEL
(hangosan elmosolyodik)

ZENE indul. Végefőcím indul.